DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SKARBU

31 października Nr. 30 Rok 1932.

Cena numeru pojedyńczego 75 gr, z przesyłką zwyczajną 85 gr, poleconą 1 zł 45 gr. Prenumerata kwartalna 6 zł. Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 m/m szpalty redakcyjnej 40 gr, tabelaryczne i cyfrowe 80 gr. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu", należy kierować do Administracji, Rymarska 3, Tel. redakcji Min. Sk. 12.12.61, tel. Administracji Min. Sk. wewn. 20.

Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w P. K. O. Nr. 30305.

T R E S C:

456.

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 7 października 1932 r.

w sprawie zmiany niektórych postanowień ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej.

(Patrz Dz. U. R. P. z dn. 14.X. 1932 r. Nr. 87, poz. 737).

457.

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 7 października 1932 r.

o organizacji komisyj dyscyplinarnych i postępowaniu dyscyplinarnem przeciwko funkcjonarjuszom państwowym.

(Patrz Dz. U. R. P. z dn. 14.X. 1932 r. Nr. 87, poz. 738).

458.

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 7 października 1932 r.

w sprawie zmiany niektórych postanowień rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o Straży Granicznej.

(Patrz Dz. U. R. P. z dn. 18.X. 1932 r. Nr. 89, poz. 749).

459.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 7 września 1932 r.,

wydane w porozumieniu z Ministrami Skarbu i Sprawiedliwości w sprawie oznaczenia terminów licytacyj majątków nieruchomych.

(Patrz Dz. U. R. P. z dn. 14.X. 1932 r. Nr. 87, poz. 745).

460.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 23 sierpnia 1932 r.

o sposobie przeprowadzania rewizji osobistej w postępowaniu przymusowem w administracji.

(Patrz Dz. U. R. P. z dn. 18.X. 1932 r. Nr. 89, poz. 751).

461.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA WYZNAŃ RELIGIJNYCH I OŚWIECENIA PUBLICZNEGO W POROZUMIENIU Z MINISTREM SPRAW WEWNĘTRZNYCH I MINISTREM SKARBU

z dnia 20 września 1932 r.

o zmianach w rozporządzeniu z dnia 9 września 1931 r, w sprawie gospodarki finansowej gmin wyznaniowych żydowskich.

(Patrz Dz. U. R. P, z dn. 18.X. 1932 r. Nr. 89, poz, 752).

462.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 12 października 1932 r.

w sprawie przymusowej organizacji obrotu zagranicznego olejem skalnym i produktami naftowemi.

(Patrz Dz. U. R. P, z dn. 18.X. 1932 r. Nr. 89, poz. 754).

463.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 10 września 1932 r.

w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. o monopolu spirytusowym, opodatkowaniu kwasu octowego i drożdży oraz sprzedaży napojów alkoholowych, wydane co do §§ 24—31, 49 — 54, 96 — 116, 130, 131, 132, 180, 325, 326 i 327 w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych, co do §§ 24 — 31, 48 — 52, 54, 132, 204, 245 — 253, 266, 304 i 305 w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu.

(Patrz Dz. U. R. P. z dn. 17.X. 1932 r. Nr. 88, poz. 746).

464.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 20 października 1932 r.

w sprawie określenia w trybie § 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 czerwca 1924 r. o lichwie pieniężnej najwyższych dozwolonych korzyści majątkowych w pieniężnych stosunkach kredytowych.

(Patrz Dz. U. R. P. z dn. 21.X. 1932 r. Nr. 90, poz. 759).

465.

OBWIESZCZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 4 października 1932 r.

o sprostowaniu błędu w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 10 kwietnia 1931 r. w sprawie zmiany przepisów o należnościach za podróże służbowe, delegacje (odkomenderowania) i przeniesienia funkcjonarjuszów państwowych zagranicą.

(Patrz Dz. U. R. P, z dn. 18.X. 1932 r. Nr. 89, poz. 755).

466.

OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 13 października 1932 r.

w sprawie amortyzacji i losowania obligacyj 4% premjowej pożyczki inwestycyjnej.

Podaje się do wiadomości, że na podstawie art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 lutego 1928 r. w sprawie emisji 4% premjowej pożyczki inwestycyjnej (Dz. U. R. P. Nr. 14, poz. 99) i § 1 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 15 lutego 1928 r. w sprawie ilości i wysokości premij 4% premjowej pożyczki inwestycyjnej oraz sposobu ich losowania (Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 190) w dniu 1 października 1932 r. zostały zamortyzowane 500 seryj 4% premjowej pożyczki inwestycyjnej w ilości 25.000 sztuk obligacyj na sumę 2.500.000 zł w złocie oraz zgodnie z planem losowania premij, załączonych do § 1 powołanego wyżej rozporządzenia Ministra Skarbu, wylosowane premje tejże pożyczki na sumę 513.000 złotych w złocie.

Numery seryj, wylosowanych do amortyzacji i do uczestniczenia w premjach, oraz numery obligacyj, na które wylosowano premje, z wyszczególnieniem wysokości premij, jakie padły na poszczególne obligacje, podane są w załączniku do niniejszego obwieszczenia.

Za Ministra Skarbu:
(—) *Wł. Baczyński,*
Kierownik Departamentu.

467.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 20 września 1932 r.

L. D. IV. 20407/1/32

w sprawie zwalniania od cła oraz odprawy celnej przesyłek pocztowych z darami.

Do
wszystkich Dyrekcyj Ceł i urzędów celnych I klasy.

Ministerstwo Skarbu w porozumieniu z Ministerstwami Spraw Zagranicznych, Spraw Wewnętrznych, Przemysłu i Handlu, Opieki Społecznej oraz Poczt i Telegrafów, wprowadza następujący tryb postępowania w sprawie zwalniania od cła oraz odprawy celnej przesyłek pocztowych, zawierających rzeczy używane, nadsyłane w darze dla ubogiej ludności.

1. Osoby, pragnące uzyskać zwolnienie od cła używanej odzieży, bielizny, obuwia, otrzy-

mywanych w darze z zagranicy, a nadsyłanych w przesyłkach pocztowych, winny uzyskać zaświadczenie, stwierdzające stan ubóstwa. Świadectwa ubóstwa wydawane będą przez odnośny zarząd gminy po uprzedniem dokładnem zbadaniu przez Opiekuna Społecznego stanu majątkowego petenta i po stwierdzeniu, że nie jest on w możności zaspokojenia swych niezbędnych potrzeb życiowych z własnych środków materjalnych, lub własnej pracy. Zainteresowana osoba przesyła świadectwo takie zagranicznemu nadawcy, który wraz ze spisem, wysyłanych w darze, używanych rzeczy, przedstawia je do poświadczenia Konsulatowi Rzeczypospolitej Polskiej. Konsulat stwierdza, że wyszczególnione w spisie używane rzeczy, wysyłane są do polskiego obszaru celnego, jako dary, dla osoby wymienionej w świadectwie ubóstwa. Tak sporządzone dokumenty włącza nadawca do przesyłki, a służyć one będą urzędowi celnemu za podstawę do wolnej od cła odprawy.

Uwaga: Dla osób zamieszkałych na terenie W. M. Gdańska, świadectwa ubóstwa wystawiane będą przez powołane do tego władze.

Bez wymienionych dowodów przesyłka taka nie będzie zwolniona od cła, a ulegnie odprawie na ogólnych zasadach, chociażby zawierała rzeczy, odpowiadające warunkom ustalonym w pkt. 2 niniejszego okólnika.

2. Zwalniane będą od cła na warunkach wyżej wymienionych, następujące, wyłącznie tylko używane: odzież, bielizna i konfekcja: wełniana, półwełniana, bawełniana, lniana oraz z innych naturalnych materjałów włóknistych, roślinnych (również watowana, lecz bez futra); obuwie ze skóry (z wyjątkiem chevreaux gemzy, lakierowanej, krokodylowej, rekinowej, żmijowej, zamszowej, deseniowej i t. p. luksusowej), oraz z gumy, filcu i tkanin (z wyjątkiem brokatu).

3. Jeżeli do przesyłki dołączone będą dokumenty, wymienione w pkt. 1, a rewizja ustali, że zawartość jej zgodna jest z przyległym spisem i odpowiadają one warunkom podanym w pkt. 2, urząd celny sporządza wynik rewizji na formularzu według załączonego wzoru w dwóch egzemplarzach A. i B. zapomocą papieru barwiącego (wzór Nr. 1-A. i 1-B.). Formularz ten wypełnia się stosownie do rubryk, przyczem w rubryce „zawartość" urząd celny zaznacza ogólnikowo: używana odzież, bielizna, obuwie i t. p., a w rubryce „uwaga": „bez cła, pod warunkiem złożenia zobowiązania" na deklaracji umieszczonej na odwrotnej stronie (wzór Nr. 1-B.).

4. Wypełniony w ten sposób egzemplarz wyniku rewizji (1-B.) urząd celny przekazuje wraz z przesyłką i dotyczącemi dokumentami pocztowemu urzędowi (pocztowo - celnemu). Egzemplarz wyniku Nr. 1-A. urząd celny zatrzymuje u siebie i traktuje go tak, jak kwit celny.

5. Urząd pocztowo - celny otrzymaną z urzędu celnego przesyłkę wraz z dokumentami pocztowemi i wynikiem rewizji (1-B.) przesyła do pocztowego urzędu oddawczego, który poza pobraniem od adresata należności pocztowej doręcza ją bez jakichkolwiek dalszych formalności, a jedynie odbiera od adresata podpisaną przez niego osobną deklarację, umieszczoną na odwrotnej stronie wyniku (Nr. 1-B), poczem wynik ten przesyła za pośrednictwem właściwego urzędu pocztowo- celnego urzędowi celnemu, który dokonał odprawy celnej przesyłki.

W razie niepodpisania deklaracji w terminie ustalonym dla podjęcia przesyłki (Dziennik Urzędowy G. D. P. i T. Nr. 20, poz. 56 z 1925 r.), adresat powinien oznaczyć na tejże, czy pragnie oclenia przesyłki, czy też odmawia jej przyjęcia. W wypadku, jeżeli adresat zażąda oclenia przesyłki pocztowy urząd oddawczy przesyła ją z powrotem wraz ze wszystkiemi dokumentami i wynikiem rewizji (Nr. 1-B.) do urzędu pocztowo - celnego, który poddaje przesyłkę normalnej odprawie celnej, lub braku jakiegokolwiek oświadczenia adresata, pocztowy urząd oddawczy zwraca przesyłkę ze wszystkiemi dokumentami i wynikiem rewizji (Nr. 1-B.) urzędowi pocztowo - celnemu, który traktuje ją jako przesyłkę niedoręczalną (Dz. Urz. G. D. P. i T. Nr. 39, poz. 95 z 1925 r. i Nr. 53, poz. 119 z 1925 r.), zaś wynik (Nr. 1-B.) odsyła do urzędu celnego.

6. Otrzymany z powrotem wynik rewizji (Nr. 1-B.) z deklaracją podpisaną przez adresata urząd celny dołącza do właściwego wyniku (Nr. 1-A.). Gdyby zaś tego wyniku nie było już w urzędzie celnym, wówczas urząd przedkłada wynik (Nr. 1-B.) Dyrekcji Ceł wraz z rejestrami odnośnego miesiąca.

7. Gdyby w przesyłce przy rewizji celnej prócz używanych znaleziono również przedmioty nowe, lub nieodpowiadające warunkom, wymienionym w pkt. 2, a charakter całej przesyłki, jako daru, przeznaczonego dla osoby ubogiej, nie wzbudzał wątpliwości, urząd celny odprawia przesyłkę na ogólnych zasadach, używając do tego zwykłego druku, przewidzianego dla kwitów celnych. Przedmioty nowe cli urząd celny na ogólnych zasadach, a rzeczy używane, odpowiadające warunkom, przewidzianym w pkt. 2, oznacza ogólnikowo w sposób, podany w pkt. 3, jako dary wolne od cła, natomiast w rubryce „uwaga" zaznacza: wolne od cła pod warunkiem złożenia zobowiązania na załączonej deklaracji (wzór Nr. 2).

Przy tego rodzaju przesyłkach urząd celny dołącza do sporządzonego wyniku rewizji oddzielny druk deklaracji adresata (wzór Nr. 2), oznaczając na nim nazwę urzędu celnego oraz Nr. odnośnego wyniku rewizji.

8. Przy doręczeniu adresatowi wymienionej w poprzednim punkcie przesyłki, urząd pocztowy oddawczy, oprócz należności celnych za nowe lub podlegające ocleniu przedmioty

(według kwitu celnego), oraz opłat pocztowych, odbiera jeszcze osobną wypełnioną i przez odbiorcę podpisaną deklarację (wzór Nr. 2), co do zawartych w przesyłce przedmiotów używanych, zwolnionych od cła. W razie niepodpisania deklaracji, odmowy przyjęcia przesyłki, lub też żądania oclenia całej zawartości przesyłki, stosować należy postanowienia, zawarte w punkcie 5 ustęp 2. Deklaracje (wzór Nr. 2) pocztowy urząd oddawczy zwraca urzędowi celnemu za pośrednictwem właściwego urzędu pocztowo-celnego.

9. O ileby ilość otrzymywanych przez danego adresata darów nasuwała uzasadnione podejrzenie nadużycia, urząd celny wstrzyma wolną od cła odprawę darów dla tego adresata i doniesie o tem właściwej Dyrekcji Ceł, która po zbadaniu zasadności podejrzeń, rozstrzygnie sprawę ostatecznie.

10. Zwalniane od cła rzeczy używane, nadsyłane w darze dla osób znajdujących się w ubóstwie, przeznaczone są do ich wyłącznego użytku i nie mogą być odstępowane innym osobom pod groźbą odpowiedzialności karnej, stosownie do art. 47 pkt. 2 i innych ustawy karnej - skarbowej.

Uwaga: Osoby podlegające jurysdykcji sądów W. M. Gdańska, za naruszenie postanowień pkt. 10 niniejszego okólnika, pociągane będą do odpowiedzialności, po myśli obowiązujących na terenie W. M. Gdańska postanowień karnych.

Niniejszy okólnik wchodzi w życie z dniem 1 lutego 1933 r. Równocześnie uchyla się okólniki z dnia 18 grudnia 1925 r. Nr. DC. 12881/II/25 (Dzien. Urzęd. Min. Skarbu Nr. 2 z r. 1926, poz. 45); z dnia 4 lutego 1926 r. Nr. DC. 1136/II/26 (Dzien. Urzęd. Min. Skarbu Nr. 5, poz. 86); z dnia 9 sierpnia 1926 r. Nr. DC. 6800/II/26 (Dzien. Urzęd. Min. Skarbu Nr. 22, poz. 249); z dnia 15 lutego 1927 r. Nr. DC. 789/II/27 (Dzien. Urzęd. Min. Skarbu Nr. 7, poz. 87) oraz inne okólniki i zarządzenia, dotyczące odprawy i zwalniania od cła przesyłek z darami.

Minister Skarbu:
(—) *Wł. Zawadzki.*

(Monitor Polski z dn. 12.X. 1932 r., Nr. 235, poz. 264).

Egzemplarz A.

Wzór Nr. 1-A.

Urząd Celny w . . . .
dnia . . . . 19 . . r

Nr. . . . . . .
(kolejny numer od początku roku).

WYNIK REWIZJI

przesyłki pocztowej przybyłej z . . . . . .
dla . . . . w . . . . . .

Rodzaj opakowania i opis przesyłki	Waga w kilogramach		Zawartość	Uwaga
	brutto	netto		

. . . .
(podpis)

M. p.

Egzemplarz B., str. 1.

Wzór Nr. 1-B.

Urząd Celny w . . . .
dnia . . . . 19 . . r

Nr. . . . . . .
(kolejny numer od początku roku).

WYNIK REWIZJI

przesyłki pocztowej przybyłej z . . . . . .
dla . . . . w . . . . . .

Rodzaj opakowania i opis przesyłki	Waga w kilogramach		Zawartość	Uwaga
	brutto	netto		

. . . .
(podpis)

M. p.

Egzemplarz B., str. 2.

DEKLARACJA

Stwierdzam, że przesyłka, nadesłana mi przez . . . .
z . . . . stanowi dar i zawiera przedmioty przeznaczone wyłącznie do mego osobistego użytku.

Jednocześnie zobowiązuje się nie odstępować nikomu otrzymanych w darze przedmiotów i przyjmuję do wiadomości, że w razie niedotrzymania tego zobowiązania, będę pociągnięty do odpowiedzialności, stosownie do postanowień art. 47 ustawy karnej - skarbowej.

. . . . dn. . . . . .

Podpis odbiorcy przesyłki:
. . . .

Uwaga: Po podpisaniu przez stronę zwrócić niniejszą deklarację natychmiast do urzędu celnego
w . . . .

Wzór Nr. 2.

Urząd Celny . . . Rej. opłat celnych . . .

DEKLARACJA

Stwierdzam, że przesyłka, nadesłana mi przez . . . . z . . . . stanowi dar i zawiera przedmioty przeznaczone wyłącznie do mego osobistego użytku.

Jednocześnie zobowiązuje się nie odstępować nikomu otrzymanych w darze przedmiotów i przyjmuję do wiadomości, że w razie niedotrzymania tego zobowiązania, będę pociągnięty do odpowiedzialności, stosownie do postanowień art. 47 ustawy karnej - skarbowej.

. . . . dn. . . . . .

Podpis odbiorcy przesyłki:

. . . .

Uwaga: Po podpisaniu przez stronę zwrócić niniejszą deklarację natychmiast do urzędu celnego

w . . . .

468.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 3 października 1932 r.

L. D. IV. 24799/3/32

w sprawie wykonania postanowień protokółu dodatkowego do konwencji handlowej polsko-francuskiej.

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, urzędów celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Na podstawie uchwały Rady Ministrów z dnia 5 września 1932 r., dotyczącej tymczasowego stosowania postanowień protokółu dodatkowego do konwencji handlowej polsko-francuskiej z 24 kwietnia 1929 r., podpisanego w Paryżu dnia 12 sierpnia 1932 r., zarządzam, co następuje:

Do towarów pochodzących i przychodzących z Francji, a zaopatrzonych w należycie wystawione świadectwa pochodzenia, należy stosować tymczasowo od dn. 1 października 1932 r., aż do czasu ratyfikacji, poniżej wyszczególnione zniżki konwencyjne, względnie postanowienia taryfowe:

1) **z poz. 173 pkt. 7 tar. cel.** do oddzielnych części metalowych rowerów — stosować zniżkę 61%-wą; cło konwencyjne od 100 kg wynosi zatem zł 175,50. Zniżka ta będzie stosowana do 1000 kwintali rocznie.

2) Szale tiulowe z jedwabiu sztucznego, t. zw. „hiszpańskie" (spanish) podlegają cleniu w/g poz. 195 pkt. 4 tar. celnej.

3) Artykuły toaletowe i biżuterja fantazyjna — z żelaza lub z innych metali i ich stopów, lekko pozłacane lub posrebrzane, w połączeniu z niedrogocennemi kamieniami lub z niedrogocennemi imitacjami kamieni drogocennych lub w połączeniu z innemi materjałami, wymienionemi w poz. 215 p. 3 tar. cel., są zrównane przy cleniu z wyrobami czechosłowackiemi, t. zw. „wyrobami jabłonieckiemi".

4) Naturalna woda mineralna „Evian" korzysta ze zniżki 23,08%-ej od stawki celnej, przewidzianej w uwadze do poz. 32 taryfy celnej; cło konwencyjne od 100 kg. wynosi zatem zł 6,— łącznie z wagą naczyń.

Minister Skarbu:

(—) *Wł. Zawadzki.*

(Monitor Polski z dn. 13.X. 1932 r. Nr. 236, poz. 265).

469.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 14 października 1932 r.

L. D. IV. 24248/3/32

w sprawie uzupełnienia okólnika z dn. 12 sierpnia 1932 r. L. D. IV. 17677/3/32 o stosowaniu ceł maksymalnych.

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, urzędów celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Punkt 4, ustęp 2, okólnika z dn. 12 sierpnia 1932 r. L. D. IV. 17677/3/32, ogłoszonego w Nr. 192 Monitora Polskiego z dn. 23.VIII. 1932 r. pod poz. 225 (Dz. Urzęd. Min. Sk. Nr. 25, poz. 391), uzupełnia się dodaniem wyrazu — „Holandja".

Kierownik Departamentu:

(—) W. Fabierkiewicz.

(Monitor Polski z dn. 19.X. 1932 r. Nr. 241, poz. 267).

470.

WYKŁADNIA

Ustawy o opłatach stemplowych, ustalona przez Ministerstwo Skarbu.

Skrót: u. o. s. — ustawa o opłatach stemplowych z dn. 1 lipca 1926 r. (DURP. z 1932 r. Nr. 41, poz. 413).

r. w. s. — rozporządzenie wykonawcze z dnia 20 listopada 1926 r. (DURP. Nr. 123, poz. 713).

348. Opłaty stemplowe, wiążące się z wykonywaniem monopolu sprzedaży soli (L. D. V. 40459/5/32).

Wykładnia Nr. 138, ogłoszona w Nr. 8 Dz. Urz. z 1928 r. zostaje zastąpiona tekstem następującym:

I. (art. 141, 142 i 154). Nie podlegają opłatom stemplowym, a mianowicie na mocy punktu 13 art. 141 oraz ustępu drugiego art. 154, względnie na mocy punktu 1 i 15 art. 142 u. o. s., punktu 2 art. 144 oraz punktów 1 i 3 art. 160:

1) podanie o zezwolenie na hurtową sprzedaż soli kuchennej (§§ 6, 10 i 11), rozporządzenia Ministra Skarbu z dn. 19 lipca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 609),

2) podanie o zezwolenie na prowadzenie hurtowej sprzedaży soli kuchennej przez zastępcę oraz podanie o zatwierdzenie osoby zastępcy (§ 8 powołanego rozporządzenia),

3) podanie o zezwolenie na przeniesienie przedsiębiorstwa hurtowej sprzedaży do innego lokalu lub na otwarcie filji (§ 9 powoł. rozp.),

4) podanie, którem hurtownik zrzeka się prawa prowadzenia hurtowej sprzedaży (§ 24, punkt d, powoł. rozp.),

5) odwołania od decyzyj Dyrekcji Polskiego Monopolu Solnego (§ 29 powoł. rozp.), jak również od orzeczenia w sprawie grzywny, nałożonej z powodu naruszenia przepisów o sprzedaży soli (§ 20 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 30 grudnia 1924 r., Dz. U. R. P. Nr. 117, poz. 1043),

6) podanie byłego hurtownika o wykupienie zapasu soli (§ 30 powoł. rozp. Min. Sk. z dn. 19.7. z 1932 r.),

7) podanie gminy o zezwolenie na nabycie solanki na poprawę paszy dla bydła (§ 46 powoł. rozp. Min. Sk. oraz zarządzenie z dn. 8.1. 1932 r. (Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 2, poz. 39),

8) zawiadomienie o wytwarzaniu soli (§ 49),

9) podanie o zezwolenie na nabycie soli po cenach zniżonych (§ 4 rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 30/12 1924 r., Dz. U. R. P. Nr. 117, poz. 1043) — z wyjątkiem podań, wymienionych niżej pod poz. 11 — 13,

10) zezwolenia, wydawane na skutek podań, wymienionych wyżej p. 1—3, 6 i 7.

II. (art. 145 i 154). Opłacie stemplowej w kwocie 5 zł oraz po 50 gr od każdego załącznika podlega podanie w sprawach następujących:

11) o zezwolenie na stosowanie środków szczególnego skażenia soli, niewymienionych w § 34 powoł. rozp. Min. Sk. z dn. 19.7. 1932 r. lub zastosowanie środków skażenia w stosunku innym, niż podany w powołanym § 34,

12) o zezwolenie na nabycie soli przemysłowej, skażonej środkami szczególnego skażenia, lub soli nieskażonej — po cenach soli, przeznaczonej na cele przemysłowe (§§ 35 i 36 rozporządzenia Min. Sk. powołanego wyżej pod 1),

13) o zaświadczenie władzy przemysłowej, stwierdzające potrzebę użycia soli do celów przemysłowych (§ 37),

14) o zezwolenie — co do soli, nabytej dla celów przemysłowych lub dla bydła, na odstąpienie innej osobie lub użycie do innego celu przemysłowego, niż ustalony w zezwoleniu pierwotnem, względnie na użycie nie dla bydła (§ 43),

15) o zezwolenie na przywóz soli z zagranicy (§ 2, punkt 2 oraz § 5 rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 30/12 1924 r., Dz. U. R. P. Nr. 117, poz. 1043),

16) o zezwolenie prywatnym producentom soli na wywóz soli własnej zagranicę (§ 2 punkt 2, rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 30 grudnia 1924 r., Dz. U. R. P. Nr. 117, poz. 1043),

17) zezwolenia (zaświadczenia), wystawione na skutek podań, wymienionych wyżej pod 11 — 16,

III. (art. 154). Nie podlega opłacie stemplowej na rzecz Państwa zaświadczenie zarządu gminy lub sołtysa o ilości głów inwentarza żywego, dla którego sól jest przeznaczona (§ 38 rozp. Min. Sk., powołanego wyżej pod 1)— gdyż zaświadczenie to nie jest wydane przez urząd państwowy.

IV. (art. 160). Wolne są od opłaty stemplowej na mocy punktu 1, art. 160, w związku z punktem 1, art. 142 u. o. s.: świadectwo przewozowe, podpisane przez urzędnika kontroli skarbowej oraz wtórnik tego świadectwa, zaopatrzony przez inspektora kontroli skarbowej w adnotację o wyniku sprawdzenia (§ 44 rozp. Min. Sk., powołanego wyżej pod 1).

V. Rachunek, wystawiony przez przedsiębiorstwo „Polski Monopol Solny", a stwierdzający należność za sprzedaną sól, jest wolny od opłaty stemplowej na mocy art. 73 (punktu 3) u. o. s.

Rachunek, stwierdzający należność za sprzedaną sól, a wystawiony przez hurtownika (§ 6, ustęp ostatni rozp. Min. Sk. powołanego wyżej pod 1), podlega w myśl art. 72 u. o. s. opłacie w wysokości 0,2% od sumy należności.

VI. Kolejowy list przewozowy, tyczący się przesyłki soli, której nadawcą jest bądź przedsiębiorstwo „Polski Monopol Solny", bądź hurtownik, podlega opłacie stemplowej według zasad, podanych w art. 93 i 94 u. o. s.

349. (Art. 66 i 72). Wykładnię Nr. 67, ogłoszoną w N-rze 17 Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu z 1927 r., uzupełnia się ustępem drugim w brzmieniu następującem:

Pismo wyżej wymienione podlega jednak opłacie w wysokości 0,2%, jeżeli stwierdza sprzedaż, przy której cukrownia bądź osiąga zysk, bądź do ceny, wyłożonej na zakup nasion buraczanych, dolicza swoje koszta handlowe i wskutek tego, w myśl zasady, wyrażonej w okólniku Ministerstwa Skarbu z dn. 1 lipca 1930 r. L. D. V. 4292/4, ogłoszonym w N-rze 20 Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu z 1920 r. pod poz. 378, podlega podatkowi przemysłowemu. (L. D. V. 4718/5/31).

350. (art. 58). W myśl ustawy z dnia 12.III. 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 25/221), właściciele

nieruchomości ziemskich mogą pod pewnemi warunkami — „celem uzyskania środków pieniężnych na spłatę zaległości z tytułu podatków oraz uciążliwych długów" — przeprowadzić parcelację, do której nie mają zastosowania „normy, przewidziane w drugiem zdaniu części pierwszej i w części drugiej art. 50 ustawy o wykonaniu reformy rolnej" z dnia 28.XII. 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 1 z 1926 r., poz. 1). W razie wdrożenia postępowania parcelacyjnego, o którem mowa, może — w myśl rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23.VIII. 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 654)— wierzyciel właściciela nieruchomości ziemskiej pod pewnemi warunkami nabyć na własność część nieruchomości, przeznaczoną do parcelacji. Po dopełnieniu warunków przez wierzyciela, okręgowy urząd ziemski — w myśl części 1 art. 12 powołanego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej — wydaje orzeczenie o przeniesieniu prawa własności wymienionej wyżej części nieruchomości na wierzyciela.

Część 2 powołanego art. 12 głosi: „Wymienione w cz. 1 orzeczenie podlega opłacie stemplowej na rzecz Skarbu Państwa oraz opłacie komunalnej w wysokości, stosowanej przy parcelacyjnej sprzedaży gruntów tak, jak gdyby orzeczenie to stanowiło treść umowy pomiędzy sprzedawcą a nabywcą, przyczem mają odpowiednie zastosowanie ust. 5 art. 31 oraz pkt. 2 i ust. ostatni art. 33 ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. Nr. 41, poz. 413 z r. 1932). Ujawnienie orzeczenia w księdze hipotecznej (gruntowej) jest uzależnione od uiszczenia opłaty stemplowej oraz opłaty komunalnej".

Przepis formalny, zawarty w przytoczonym tekście (mianowicie passus, zaczynający się od wyrazów „przyczem mają odpowiednie zastosowanie") jest wyjątkiem od zasady, wypowiedzianej w ustępie drugim art. 61 u. o. s. A zatem okręgowy urząd ziemski nie wymierzy opłaty stemplowej, lecz (stosując ustęp piąty art. 31 u. o. s.), prześle odpis swego orzeczenia urzędowi skarbowemu, który wymierzy opłatę stemplową zapomocą nakazu płatniczego, wymieniając w nim jako termin uiszczenia okres 3-tygodniowy, liczony od doręczenia nakazu płatniczego. W razie nieuiszczenia w tym terminie ma nastąpić przymusowe ściągnięcie— bez względu na to, w jakim stadjum z upływem owego terminu znajduje się sprawa ujawnienia orzeczenia w księdze hipotecznej.

Co do wysokości opłaty należy stosować te same zasady, które dotyczą nabycia nieruchomości drogą parcelacji — a w szczególności zasady, ustalone w wyrokach Najwyższego Trybunału Administracyjnego z dnia 18.IV. 1931 r. L. Rej. 2033/28 i z dnia 11.IX. 1931 r. L. Rej. 4637/29, streszczonych w wykładniach Nr. 318 i 335 (Nr. 26 Dz. Urz. z 1931 r. i Nr. 6 Dz. Urz. z 1932 r.). A zatem zasadniczo orzeczenie okręgowego urzędu ziemskiego o przeniesieniu własności części nieruchomości na wierzyciela podlega opłacie w wysokości 4%, przewidzianej w ustępie pierwszym art. 58 u. o. s. Tylko wyjątkowo — jeśliby obszar owej części nie przekraczał normy, określonej w art. 50 ustawy o wykonaniu reformy rolnej — należałoby zastosować stawkę ulgową w wysokości 1%, przewidzianą w zdaniu pierwszem ustępu trzeciego art. 58 u. o. s. (L. D. V. 40307/5/32).

Z MINISTERSTWA SKARBU.

Ministerstwo Skarbu zwraca się do wszystkich podwładnych organów oraz współpracowników z gorącym apelem w sprawie następującej:

W dniu 11 listopada r. b. nastąpi w Warszawie odsłonięcie pomnika poległych lotników.

Stanie więc widomy symbol bohaterstwa i poświęcenia tych, którzy krwią własną, ofiarą życia młodego torowali i torują Polsce drogę do chwały.

Stanie pomnik lotników — dowód wdzięczności i hołd narodu dla tych, którzy za cenę ofiary największej rozsławili imię Polski na świat cały, ucząc nawet wrogów szacunku i respektu dla naszego kraju.

Pomnik symbolizować będzie wspólne bohaterstwo lotników, czyny zaś i śmierć chwalebną każdego z nich zosobna odtworzyć ma księga „Ku Czci Poległych Lotników", której wydanie uchwalił Komitet Budowy Pomnika.

Dochód z księgi częściowo zasili fundusz Budowy Pomnika, częściowo zaś przeznaczony jest na wdowy i sieroty po poległych lotnikach.

Ministerstwo Skarbu pragnie jaknajusilniej poprzeć akcję rozpowszechnienia księgi Poległych Lotników, aby dotarła ona wszędzie, aby imiona Szałasów, Idzikowskich, Żwirków i Wigurów nie zaginęły dla potomności.

Ze względu na wielkie znaczenie propagandowe i społeczne księgi — Ministerstwo wzywa podwładne organy oraz wszystkich pracowników do okazania wydawnictwu księgi Poległych Lotników jaknajdalej idącego poparcia i przyczynienia się do jaknajwiększego rozpowszechnienia tej księgi wśród personelu biurowego oraz znajomych.

Cena księgi zł 58. Przy zamówieniu wpłaca się zł 8, reszta na spłaty miesięczne od zł 5. Wobec bliskiego terminu wydania księgi, zamówienia należy kierować niezwłocznie pod adresem: księga „Ku Czci Poległych Lotników", redakcja i administracja: Warszawa, Marszałkowska 63, konto P. K. O. Nr. 18.599.